

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΝΗΡΤΕΑ

'Εν Έλλάδi... Δρ. ν. 3.—
'Εν τῇ ἀλλοδαπῇ » 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΑΔΩΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν 20
261—Γραφείον ὁδ. Ερμοῦ—261

Ἡ αὐταπάρηνησις εἶναι τὸ πνεῦμα τὸ ἔξοχος χαρακτηρίζον τὸν χριστιανισμόν. Εἶναι εἰς τὸ σχέδιον τῆς σωτηρίας τοῦ Εὐαγγελίου, ὅ, τι ἡ δύσμη εἰς τὸ ἄνθος, ἡ λεπτοτέρα δηλ. καὶ ἔξαιρετωτέρα ἔκφρασις αὐτοῦ. Ὁ χυριώτατος λόγος δι' ὃν ὁ χριστιανισμὸς ἔχει δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν παρὰ τοῦ ἀνθρώπου ἀποδοχὴν αὐτοῦ εἶναι διότι ἔρχεται πρὸς αὐτὸν ὡς φίλος καὶ βοηθός. Ἐρχεται πρὸς τὸν ἀνθρωπὸν καὶ λέγει αὐτῷ, «Διατελεῖς ἐν δειναῖς περιστάσεσι, ἀφες νὰ σὲ βοηθήσω.» Ἐάν ήναι τυφλὸς λέγει, «Δός μοι τὴν χεῖρα σου, θέλω σὲ δοδγήσει.» Ἐάν ἐν ἀποτυχίαις, ἐν ταραχῇ καὶ ἐν ἀπογγώσει, κραυγάζει πρὸς αὐτὸν, «Θάρσει φίλε, ὁ Θεὸς οὐδέποτε ἔπλασε ὃν ὡς σὲ, ίνα ἀπελπίζεται». Ἐάν πονηρὸς, πικρὸς καὶ σκληρὸς, κραυγάζει, «Διατί γίνεσαι διάδολος; Δέν ἐπλάσθης ίνα μισῆς καὶ βλάπτης τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλ᾽ ίνα βοηθῆς καὶ καθιστᾶς τούτους εὐτυχεῖς». Ἐάν τις ἔχῃ βαναύσους καὶ ὀχληρὰς τάσεις καὶ δρέξεις: ἐάν ὁ νοῦς του διαφθαρῇ καὶ ἡ φύσις αὐτοῦ κηλιδωθῇ: ἐάν αἱ δρέξεις κυριεύσωσι τὸ λογικόν του, τίθεται ὁ χριστιανισμὸς ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ κραυγάζει, «Διατί γίνεσαι κτῆνος; Δέν αἰσχύνεσαι νὰ κυλίεσαι μετὰ τῶν χοίρων; Ἐλθὲ πλύνθητι καὶ γίνου καθαρότερος, καὶ ζῆθι ὡς δγ πεπλασμένον ὡς σὲ δφείλει νὰ ζῇ.»

Οὗτος εἶναι ὁ τρόπος δι' οὓς ἡ Θρησκεία βοηθεῖ τὸν ἀνθρωπὸν. Βοηθεῖ αὐτὸν ὡς τὸ κλαδευτήριον ἐν ἐπιτηδείαις χεροῖ βοηθεῖ τὸ δένδρον—ἀποκόπτον τοὺς ἔηρούς καὶ αὐχμηρούς κλάδους, καὶ καθαρίζον αὐτὸν ἀπὸ τῶν περιττῶν οὐ

μόνον δὲ τοῦτο—βοηθεῖ αὐτὸν δετικῶς καὶ ἀρνητικῶς. Ἐνθα ἐλάπτωμά τι ἀνεφύη τοῦτο περικλείει μίαν ἀρετὴν· ἐνθα ἀκανθα ἐφάνη, κάλυξ ἐπιφαίνεται. Ὁ ἀνθρωπὸς τοιουτοτρόπως διττῶς κερδαίνει. Ἀπόλλυσιν ὅ, τι τείνει πρὸς τὸν δάνατον καὶ κερδαίνει ὅ, τι προστίθησιν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν ὑπερτέρου βίου. Ἡ εὐσέβεια δὲν περιστέλλει οὐδὲ δεσμεύει τὴν φύσιν ἀλλὰ τὴν εὐρύνει καὶ τὴν καθιστᾶ ἐλευθερίαν· τὴν ὀθεῖ εἰς νέαν ἐνέργειαν, καὶ παρέχει αὐτῇ μυρίας γενναίας τάσεις. Μικρὸς, εὐτελής ἀνθρωπὸς δὲν δύναται νὰ ἐκπροσωπῇ τὸν χριστιανισμὸν, ὡς ὁ τρίβολος δὲν δύναται νὰ ἐκπροσωπῇ τὸ δάσος. Ἡ ἐκκλησία δὲν εἶναι πέδαι δεσμεύουσαι, ἐξ ὧν νὰ μὴ δύνανται οἱ ἐν αὐτῇ νὰ ἔξελθωσιν. Ἡ Θρησκεία τοῦ Χριστοῦ διδάσκει τὸν ἀνθρωπὸν ὅτι εἶναι καλλίτερον νὰ ἵπταται ἢ νὰ ἔρπῃ· ὅτι ἡ ἀρετὴ γλυκυτέρα τῆς κακίας· ὅτι ἡ περιστολὴ εἶναι καλλιτέρα τῆς ἀκολασίας καὶ ὅτι ὁ ἀνθρωπὸς, ἀδιάφορον πόσον εἶναι πτωχὸς, ἀσθενὴς, καὶ πεπλαγμένος δύναται, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, ν' ἀνακύψῃ, καὶ νὰ καταβῇ εἰς τὸν τάφον μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι δέλλει καρποὶ ὥστε αἱ πύλαι τούτου νὰ λάμπουσιν ὡς ἡ φωταγωγημένη εἰσόδος ἀνακτόρων ὅταν διαβασιλεὺς ἐπανέρχεται ἐκ νικηφόρου μάχης.

Ο ΝΑΥΑΡΧΟΣ ΣΙΡ WM. KING HALL

Ἄξιος πολλῶν ἐπαίνων εἶναι ὁ ναύαρχος Sir Hall δοτις τὸ ίδιον αὐτοῦ παράδειγμα προβέμενος, συνετέλεσεν εἰς τὴν κατάπαυσιν τῆς μέθης ἐν τῷ πληρώματι τοῦ ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτοῦ πλοίου, ἐν ᾧ αἱ πλεισται παραβάσεις τὴν μέθην είχον ὡς ἀρομήν. «Ἐρευνήσας

(έλεγεν ἀρτίως οὗτος πρὸς ὄμηγυρίν τίνα) τὰ κατάστιχα τῶν ποιῶν ἐν Φαλμούθ, παρετήρησα ὅτι τὰ δύο τρίτα ἀπεβλήθησαν ἐνεκα- μέθης. Τότε εἶπον τοῖς ἑκπλαγεῖσι ναύταις: «Οὐδὲν γινώσκω περὶ ἔγκρατείας, ἀλλὰ βλέπετε ὅτι πάντα τὰ εἰς ὑμᾶς αὐτὸν καὶ τὰς οἰκογενείας ὑμῶν δυστυχήματα προέρχονται ἐκ τῆς μέθης. Ἐὰν παύσητε τὴν μέθην, ταῦτα δὲν θὰ συμβῶσιν. Ἐὰν συνανέσητε νὰ παραιτηθῆτε τῆς χορηγουμένης ὑμῖν μερίδος οἰνοπνεύματος, καὶ ν' ἀποφύγητε πάντα τὰ οἰνοπλεῖα καὶ ζυθοπλεῖα καὶ νὰ μὴ πίνετε ἡ ὥδωρ, ἐπὶ τρεῖς μῆνας, καὶ γράψητε τὰ ὄντα ματά τας εἰς κατάλογον, καὶ ἵγια παραπομπαὶ τοῦ οἴνου μου καὶ γράφομαι ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ καταλόγου. Σκεφθῆτε ἐπὶ τεσσαράκοντα ὄκτω ὥρας, ἀλλ' ἀπαξίαποφασίσαντες ἐμμείνατε εἰς τὴν ἀπόφασίν σας.» Ἐν ὀλίγαις ὥραις τεσσαράκοντα ἔξι τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν πολλάκις τιμωρήθησαν ὑπέγραψαν τὸν καταλόγον. Οἱ οἰνοπλακιές ἐξεπλάγησαν βλέποντες τιὰς τῶν καλλιτέρων αὐτῶν θαμώνων διερχομένους τὰ θύρας αὐτῶν. Μετὰ τοὺς τρεῖς μῆνας πάλιν εἶπον: «Ἐγὼ ἀτήρησα τὴν ὑπόσχεσίν μου, πόσοι ἔξι ὑμῶν παρέβητε τὴν ὑπόσχεσίν σας. Πάντες γινώσκετε ἀλλήλους καλῶς, ὃςτε δὲν θὰ ὥδαρέῃ ὡς πρὸς τοῦτο ἀπάτη.» Μὲ μεγάλην μου εὐχαρίστησιν εἶπον πάντες ὅτι οὐδεὶς τὴν παρέβη, καὶ τριάκοντα ἔτεροι ἡλθον ζητοῦντες νὰ ἐγγραφῶσιν. Τινὲς δὲ μέχρι σήμερον τηροῦνται αὐτὴν καὶ τοι παρῆλθον ἡδη δεκατρία ἔτη.

Δὲν ἐπιλαμβάνομαι, εἶπεν δὲ ἀξίος ναύαρχος, τῆς ἐξετάσεως τοῦ ἐν Κανᾶ Γαλιλαίας θύματος τοῦ Σωτῆρος ὑμῶν, ἡ τῆς συμβούλης τοῦ Παύλου πρὸς τὸν Τιμόθεον, ἡ τινος τῶν τετριμένων διδασκαλιῶν περὶ τῆς χρήσεως καὶ καταχρήσεως τῶν ἀγαθῶν τοῦ Θεοῦ. Βλέπω μόνον καὶ αἰσθάνομαι ὅτι πλεῖστα ἐγκλήματα, συμφοραὶ καὶ τιμωρίαι, ἀθλιότης ἐν ταῖς οἰκογενείαις, δαρμοὶ συζύγων, καὶ ἐγκατάλεψίς τῶν γονέων παρά τῶν τέκνων αὐτῶν, προέρχονται ἐκ τοῦ πότου, ἀφέτερου δὲ πλείστη εὐτυχία, ὑγεία, καὶ εὐχαρίστησις ἐστὶ τὸ μέρος τῶν ἔγκρατουμένων τυμὴν καὶ καθηκονταί οὐδὲν διαφέρει τὸν φυλακήν νὰ καταστήσω διλγώτερον λυπηρὸν τὴν φυλακήν σου; διότι δὲν θὰ καταδικασθῇ εἰς θάνατον, διότι λέγεται ὅτι ἔχει φονεύσει πολλοὺς ἀνθρώπους.»

Η POZA

Η ΤΑ ΔΥΟ ΦΡΟΥΡΙΑ

[Συνέχεια: Ἡδε ἀριθ. 19.]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ θ.

Η Ῥόζα, π.λήρης εὐργαμοσύνης διὰ τὴν διάσωσιν τῆς ζωῆς τοῦ πατρός της, ἐπισκέπτεται αὐτὸν τὴν νυκταν καὶ γρωρίζεται πρὸς αὐτόν.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ προτογουμένου κεφαλαίου εἴπομεν διότι ὁ δεσμώτης ἡρώτης τὴν Ῥόζαν, «μήπως ἀπώλεσας καλοκάγαθόν τινα γονέα;» Μὴ ἀποφασίζουσα δὲ ὑπάπατησῃ εἰς τὴν ἔρωτησιν ταύτην, ἐσιώπα ἐνῷ τὰ δάκρυα ἔρρεον κρουνηδόν, «Πτωχὴ κόρη!» εἶπεν δὲ Ἰππότης [συγχώρησάν μοι ἄγ, σοι ὑπέμνησα λυπηρόγ. τι

συμβεβηκός· ἔλπιζε εἰς τὸν Θεόν, ἐξακολούθησε πράττουσα διατήρηση τοῦ πατέρου καὶ Ἐκεῖνος δὲν θέλει σε ἐγκαταλείψει.» Προστάξας τὴν Ῥόζαν ὁ θυρωρὸς νὰ ἐξέλθῃ, ἔμεινεν ὀλίγον ὅπιστα ἵνα εἴπη πρὸς τὸν Ἰππότην ὅτι ἡ κόρη δὲν εἶχε μητέρα καὶ ὅτι νομίζει διότι ὁ πατέρης της ὑπῆρξεν εὐπατρίδης της, ὅστις ὑπέσπεσεν εἰς ἐγκλημά τι ἢ διστις δὲν εἶχε νὰ πληρώσῃ τὰ χρέα του· ὥστε,» προσέθηκεν ὁ ἀγαθὸς οὗτος ἀνήρ, «νομίζω διότι εἶναι καλὸν νὰ μὴ ἀναφέρωμεν πλέον τι περὶ τῶν γονέων της. Αὔτη προσπερία νὰ ὑποφέρῃ γενναίως τὸ δυστυχημά της· δύποτε δὴποτε ἐκτελεῖ προθύμως τὰ καθήκοντά της.» Ἐπιστρέψας μετ' αὐτῆς ὁ θυρωρὸς τὴν συνεδούλευσεν νὰ μὴ ταράτηται ἐπὶ μηδενὶ πράγματι καὶ ὑποσχέθη διότι θὰ διάκηται πάντοτε εὑμενῶς πρὸς αὐτήν. Ἐπειτα τῆς ἔδειξε τὴν θέσιν τῶν κλειδίων καὶ παρήγγειλε νὰ μὴ τὰ ἀφίνη μηδὲ στιγμαίως εἰς ἄλλο μέρος μητέρως τὰ ἐπάρσων τὰ παιδία ἢ τὰ ἴδια ἄνθρωπος τις τοῦ Ἰππότου Ῥέμβη. «Ἄν δὲ κατὰ τύχην ἐπὶ τῆς ἀπουσίας μου· ἡ σύζυγός μου πρέπει νὰ τὸν συνοδεύσῃ, ἀν διότι ἡ σύζυγος της θύλακαν της προσοχήν, διότι μόνον διὸ αὐτοῦ ἡδυνάμην νὰ πεισθῇ τὸ πολύτιμον τοῦτο δῶρον. Ἀπορῶ διὰ διότι αὐτή μοι ὑποσχέθη διότι θὰ τὸ φυλάττῃ διὰ παντός· ἀλλ' ἵστως ἐθεώρησεν διότι μόνον διὸ αὐτοῦ ἡδυνάμην νὰ πεισθῇ ἐστάλης παρ' αὐτῆς. Σπεύσον, παρακαλῶ, νὰ μοι εἴπῃς διότι γιγνοῦσίς περὶ τοῦ πολυτίμου τέκνου μου· εἴπεις διότι εἶναι καλὰ καὶ λίαν εὐτυχής· ποῦ εύρισκεται αὐτή;» «Πάτερ μου, πάτερ μου» ἐκράγασεν ἡ Ῥόζα ἐναγκαλιζομένη καὶ καταφιλοῦσα αὐτὸν ἐπανειλημμένως, δύναμαι νὰ μὴ ἡμαί λίαν, λίαν εὐτυχής ἐνῷ πάλιν σε βλέπω, ἐνῷ ἀκούω τὴν φωνήν σου καὶ θλίβω ἀναπολούσα ὅστις θέλουσε χειρίζεται τὴν προτογουμένην ὑμέραν ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ ἀγαπητοῦ μου πατρός; ἐνῷ ἐλπίζω διότι θὰ δυνηθῶ νὰ καταστήσω διλγώτερον λυπηρὸν τὴν φυλακήν σου; διότι δένη λέγεται διότι ἔχει φονεύσει πολλοὺς ἀνθρώπους.»

Τοῦ μὲν θυρωροῦ ἀναχωρήσαντος τῆς δὲ γυναικός του ἀποσυρθείσης ἐνωρίς εἰς τὸν κριτῶνα αὐτῆς, ἡ Ῥόζα ἐκάθισεν ἐν τῷ μικρῷ δωματίῳ αὐτῆς ὑπὲρ τὴν θραν ἀναπολούσα ὅστις θέλουσε χειρίζεται τὴν προτογουμένην ὑμέραν χειροπέμπτην τὸ ἡδύνατο νὰ πράξῃ πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ πατρός αὐτῆς. Λίαν δὲ εὐγνώμων πρὸς τὸν Θεόν ἡ ἀγαθὴ αὕτη κόρη διὰ τὴν διάσωσιν τῆς πολυτίμου τέκνου τοῦ πατρός της καὶ διὰ τὴν ταχεῖαν μετάθεσιν αὐτοῦ ἐκ τῆς σκοτεινῆς εἰρκτῆς εἰς καλλιτέρων δωματίου! διότι πολλάκις ἐφαντάζετο διότι αὐτὸς ἡτο ἡ ἀποθυμένος ἢ ἀλυσίδετος ἐντὸς μικροῦ καὶ σκοτειγοῦ δωματίου, ἐνῷ πράγματι, τὸ δωμάτιον αὐτοῦ ἡτο ἀνώγειον καὶ εὐρύχωρον. Ἀλλ' ἐν τοσούτῳ ἡτο αἰχμάλωτος εν τῷ Φρουρίῳ τοῦ ἀσπόνδου ἔχθρού του! Πότε καὶ πῶς ἄρα ἡδύνατο νὰ ἀνακουφισθῇ; Ἀλλὰ λέξεις δὲν δύνανται νὰ πειριγράψω τὶ αὐτὴ ἐσυλλογίζετο καὶ ησθάνετο ἐνῷ περιέμενε νὰ παρέλθῃ ἵκανη ὥρα, ὥστε νὰ μὴ ἀκουσθῇ ὑπὲρ τῆς κυρίας της ἀπὸ τὸ δωμάτιον τῆς ὁποίας ἔμελλε νὰ διαβῇ. Τέλος δὲ σκιάζουσα τὸ φῶς διὰ τῆς χειρὸς αὐτῆς, κατέβη τὴν κλίμακα μὲ βῆμα πολὺ ἐλαφρὸν καὶ μετὰ παλλούστης καρδίας ἔλαβε τὰς κλεῖς, ἐσταμάτησεν, ἡκροδόθη, τὰ πάντα ἡσαν ησυχα. Οὕτως ἡ Ῥόζα διέβη ταχέως καὶ ἀφέως τὰς μακρὰς καὶ ζωφερὰς διαβάσεις. Ὁ Ἐλέροτος ἐκάθιτο παρὰ τὴν τράπεζαν τοῦ διάδρομου, ἐπειδὴ ἐπιθυμῶ νὰ σοὶ διμιήσω. Ἐν ἐκ τῶν καθηκόντων μου εἶναι νὰ προσέχω, ὥστε νὰ μὴ δραπετεύσῃ τις· ὅστε διότε ποτὲ εἶναι διότι δέσμωτης, διότι δὲν θύλακαν της προτογουμένης μου, διότι εἴπων διότι θὰ δησκονίσῃ τὸ πρόσωπό μου·»

«Οὐετερής οὗτος αἰχμάλωτος μετ' εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Θεόν ἡδύνατε τὴν Ῥόζαν διηγουμένην διασαστατεῖσαν πρὸς αὐτὴν καὶ τοσούτην προτογουμένην ὑμέραν περὶ τὴν προτογουμένην τοῦ θύλερού του;» «Ναί, Κύριε,» ἀπήνητης της προτογουμένης, διότι αὐτής πέρασε τὸν προτογουμένην θύλερον, διότι δένη λέγεται διότι ἔχει φονεύσει πολλοὺς ἀνθρώπους.»

Δεῖψιν καταλλήλου τροφῆς! «Ἡ μὲν αἰφύδιοςχαρά δυνατὸν νὰ βλάψῃ αὐτόν· πρέπει νὰ προσβῶ μετὰ προσφιλάξεως.» «Οθεν χαιρετίσασα αὐτὸν εἶπε, «Κύριε Ἰππότα, σοὶ φέρω καλὰς εἰδήσεις· ἡ θυγάτηρ σου εἶναι καλὰ καὶ λίαν εὐτυχής. Τὴν εἶδα χθές.» «Πολὺ εὐτυχής!» ἀνέκραξεν ὁ Ἰππότης ἀμφιβάλλων περὶ τούτου· «Λάθος πρέπει νὰ ἔχῃς, διότι ἡ θυγάτηρ σου μακρὴν ἐμοῦ καὶ ὅντος μάλιστα ἐν τῇ φυλακῇ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔναι τί λίαν λίαν εὐτυχής.» «Ἡ θυγάτηρ σου μὲν παρεκάλεσε· νὰ σοὶ δείξω τὸ παράσημον τοῦτο.» Πρέπει τῷ φύγοντι νὰ ἔχῃ μεγάλην ἐμπιστούμην πρὸς τὴν πρότητην συνέτευξιν, ὅτις παρετάθη τοσούτον, ὥστε ἡ Ῥόζα μόλις εἰκαπιθῆ τρεῖς ὕρας, διότι θέλουσε τὴν κυρίαν της προσοχήν, διότι δένη λέγεται διότι ἔχει φονεύσει πολλούς. Μετὰ πολλῆς χαρᾶς ἡ ἀξιαγάπητος αὐτὴ νεᾶνις ἐξετέλεσε τὴν συνίθητη ἐργασίαν· νὰ ἀνάψῃ δηλαδὴ φωτίαν, νὰ σαρώσῃ, νὰ ξεσκονίσῃ θῆ! «Οτε δὲ παρεσκεύαζε τὸ πρόγευμα τῶν φυλακισμένων, γέθεσε, χωρὶς νὰ παραπορθῇ, διότι δένη εἶπεν διότι θὰ δησκονίσῃ τὸ πρόσωπό της τὸν θύλερον. Εἰσερχομένη εἰς τοὺς διαδρόμους ἀπήνητης τὸν γέροντα στρατιώτην, διότις φιλοφρόνως ἡρώτησε, «σὺ εἶσαι ἡ θυγάτηρ τοῦ θύλερού;» «Ναί, Κύριε,» ἀπήνητης της προτογουμένης αὐτής· «Πέρασε τὸ πρόγευμα εἰς τοὺς δεσμώτας, διότι δὲν θύλακαν της προτογουμένης μου πατρός;» «Πάτερ μου, πάτερ μου» εἶπεν διότι δένη λέγεται διότι ἔχει φονεύσει πολλούς.»

«Ἐχουσα πολλὰ νὰ διηγηθῶ πρὸς τὸν θύλερον μου, περὶ τῆς ἀκολούθου θύλερου, νὰ δένη πρέπει νὰ διατρέψῃ περισσότερον εἰς τὰ τρεῖς ὕρας, διότι παρετάθη τοσούτον, ὥστε ἡ Ῥόζα μόλις εἰκαπιθῆ τρεῖς ὕρας, διότι δένη λέγεται διότι ἔχει φονεύσει πολλούς. Μετὰ πολλῆς χαρᾶς ἡ ἀξιαγάπητος αὐτὴ νεᾶνις ἐξετέλεσε τὴν συνίθητη ἐργασίαν· νὰ ἀνάψῃ δηλαδὴ φωτίαν, νὰ σαρώσῃ, νὰ ξεσκονίσῃ θῆ! «Οτε δὲ παρεσκεύαζε τὸ πρόγευμα τῶν φυλακισμένων, γέθεσε, χωρὶς νὰ παραπορθῇ, διότι δένη εἶπεν διότι δένη λέγεται διότι ἔχει φονεύσει πολλούς.»

«Ἐχουσα πολλὰ νὰ διηγηθῶ πρὸς τὸν θύλερο

εύγενης) ζωνύνει τὸ ξέφος, δέται δὲ ἡ δεκαπενταετής γίνεται ἐνηλίξ καὶ φέρονται πρὸς αὐτὸν ὡς εἰς ἄνδρα.

Οἱ ἐνταφιασμοὶ γίνονται μετὰ μεγάλης πορπῆς καὶ ἀρειδοῦς δαπάνης. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς τοῦ θανάτου μέχρι τοῦ ἐνταφιασμοῦ οἱ ιερεῖς ἀπανθωτῶς ἐπαναλαμβάνουσι δεήσεις περὶ τὸν νεκρόν πολυάριθμοι δὲ πρὸς τοῦτο ἔρχονται οὓς πρέπει καλᾶς· νὰ τρέφωσι καὶ ἀδρᾶς νὰ πληρώνωσι. Καθόλον τὸν χρόνον τοῦτον καίνουται λαμπάδες, καὶ κοσμοῦσι τὴν αἴθουσαν διὰ ποικίλων ἀγθέων. Πρὸι ἡ θέσσωσι τὸν νεκρὸν εἰς τὸ φέρετρον κείρουσι τὴν κόμην του καθολητηρίαν καὶ πλύνουσιν δόλον τὸ σῶμα του διὰ θερμοῦ ὕδατος· αἱ γυναικεῖς συγγενεῖς τοῦ τεθνεῶτος, ἐπιστατοῦσιν εἰς τὴν ἔργασιαν ταῦτην, ἐνῷ οἱ ἄνδρες δεικνύουσιν ἀποστροφὴν καὶ τρόμον, εἰς τὴν θέαν τοῦ λειψάνου τῶν ὁμοίων αὐτοῖς, ὥστε ἀφίνουσι πάσας τὰς περὶ τούτων φροντίδας εἰς τὰς γυναικας καὶ τοὺς ιερεῖς.

Οἱ πλούσιοι τίθενται ἐν λάρναξ ἐκ πορσελάνης πολλῆς ἀξίας, ἔνθη τὸ πτῶμα τίθεται συνεπτυγμένον εἰς τρόπον ὥστε αἱ σιαγόνες νὰ ἐγγίζωσι τὰ γόνατα, καὶ οἱ βραχίones σταυροῦνται ἐπὶ τοῦ στήθους. Οἱ πένητες ἢ οἱ τῆς μέσης τάξεως, τίθενται ἐν πίθοις ἐκ φηγοῦ καὶ καίνουται, εἴτα ἡ κόνις των συνάγεται καὶ ἐνταράζεται ἐντὸς κάλπης. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ ταφὴ γίνεται μετά τίνος πομπῆς ὁ νεκρός συνοδεύεται ἐκ τῆς κατοικίας του εἰς τὸ νεκροταφεῖον ὑπὸ πολλῶν ιερέων, τῶν συγγενῶν λευχεμονούντων, καὶ πολλάκις παρακολουθεῖσι σῶμα ἀξιωματικῶν πολιτικῶν ἢ στρατιωτικῶν πάντες οὓτοι ἔπανέρχονται εἰς τὸν οἶκον τοῦ νεκροῦ ὅπως πυλέσωσι τὴν θλίψιν των συμπίνοντες. Κατὰ τὰς πρὸ τῆς κηδείας ἡμέρας γίνεται ἀφθονος διανομὴ χρημάτων (κατὰ τὴν περιουσίαν τῆς οἰκογενείας) εἰς πάγιας τοὺς πένητας τῆς συνοικίας.

Οἱ Ιάπωνες εἰσὶν ἔζογκες καθαροὶ πλύνονται ἀπαύστως, εἴτε διὰ θερμοῦ ὕδατος, εἴτε διὰ ψυχροῦ. Ἐκαστος λούεται ἐν τῷ ἴδιῳ οἴκῳ τὴν πρωΐαν, μὲ ψυχρὸν ὕδωρ ἀλλὰ πλὴν τούτου, ὑπάρχουσι πανταχοῦ πολλὰ καταστήματα θερμῶν λουτρῶν εἰς ἀμεταβαίνουσιν μετὰ μεσημβρίαν τούλαχιστον τοὺς τῆς ἑβδομάδος. Οἱ πλούσιοι ἔχουσιν αἰθούσας λουτρῶν ἐν ταῖς ἰδίαις αὐτῶν κατοικίαις. Ἐχουσιν ἐπίσης καὶ μεταλλικὰ ὕδατα χάριν ιάσεως.

Τὰ τυχηρὰ παιγνίδια οἰουμέντος εἰδούς δὲν ἐπιτρέπονται ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ τάξει· ἡ μέση τάξις διασκεδάζει ἀρκούντως μὲ εἰδός τι κατριχίου καλούμενου Γκᾶ. Οὐδέποτε παίζουσιν ἐπὶ χρήμασιν, οὐδέποτε δὲ ἐκ τοῦ παιγνίου συνταράσσονται ἡ ἐρεθίζονται.

ΤΕΛΟΣ.

Ο ΜΕΧΜΕΤ ΑΔΗ ΠΑΣΣΑΣ

Ο τέος ἀρχιστράτηγος τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ τουρκῶν δυνάμεων, μετὰ τὴν πασσιν τοῦ Ἀβδούλ Κερίμ, Μεγαλὸν Ἀλῆ πασσᾶς, εἶναι γερμανὸς τὴν καταγωγὴν, ὀνομαζόμενος Ἰούλιος *Detroit* καὶ γεννηθεὶς ἐν Μαγδεβούργῳ τῆς Πρωσίας τῷ 1829.

Ἐν ἡλικίᾳ δεκαπέντετες ἐπῶν, θειλύνοντα τὰ σχολεῖα τῆς γενετείρας αὐτοῦ πόλεως, ὁ πατὴρ αὐτοῦ, μουσακὸς τὸ ἐπάγγελμα, καὶ μικρὸν ἀπολαμβάνων πρόσοδον, ἀδυνατῶν νὰ ἐκπαιδεύῃ ἐπὶ πλειστερον αὐτὸν, τὸν ἔφερεν εἰς Ἀμβούργον, ἔνθα τὸν ἔθεσε νούτην εἰς γερμανικὸν ἐμπορικὸν πλοῖον. Τοῦ πλοιάρχου σκληρῶν ὄντος, καὶ κακῶς μεταχειρίζομένου τὸν νέον *Detroit*, οὗτος ἐδραπέτευσεν ὅταν τὸ πλοῖον ἡγκυροβόλει εἰς τὸν Βόσπορον. Ἀφιχθεὶς εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν ἀκτὴν εἰς Βαλτὰ Λιμάνι, εἴρε μετ' οὐ πολὺ γενναιάν ὑποστήριξεν παρὰ τῷ τότε ὑπουργῷ τῶν Ἑλωτερικῶν, εἴτα δὲ μεγάλῳ Βεζύρῃ, Ἀλῆ πασσᾶ ἐν ἔτει 1847. Οἱ Ἀλῆ πασσᾶς ἐδέξατο τὸν νεκρὸν Γερμανὸν εἰς τὴν οἰκίαν του, ἔνθα ἡσπάσθη τὸν ἵλαμισμὸν καὶ ἔλαβε τὸ ἐνεστώς αὐτοῦ ὄνομα. Τῷ 1849 ὁ Ἀλῆ πασσᾶς ἔθηκεν αὐτὸν μαθητὴν ἐν τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ τῆς Τουρκίας. Ὡπός ικαγούς διδασκάλους, Γάλλους καὶ Πρωσίους ὁ Μεχμέτ, λαλῶν ἀπροσκόπτως τὴν τε γαλλικὴν καὶ τὴν γερμανικὴν, ὃν δὲ ὀξύνους καὶ δραστήριος ἦνοντινη παρὰ πάντων τῶν καθηγητῶν, προσπαθούντων πάτηρ δύναμει νὰ τὸν ἀφελίσωσιν. Τῷ 1853 ἔδωκε τὰς τελικὰς ἐξετάσεις, διωρισθεὶς ὑπολοχαγός. Ἐπροτάθη αὐτῷ νὰ διαμείνῃ ἐν τῇ σχολῇ ὡς ὑφηγητὴς, ἀλλ' ἐπροτίμησε τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν, εύτυχης νὰ διαριθμῇ τῷ 1855 εἰς τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ Ὁσμαν πασσᾶ μὲ τὸν βαθμὸν λοχαγοῦ. Ἐν τῇ θέσει ταῦτη ἔλαβε μέρος εἰς τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον καὶ ἐσχε τὴν εὐκαίριαν νὰ παρατηρήσῃ πάντα τὰ γινόμενα αὐτῶν τὰς γνώσεις αὐτοῦ· διότι ἐν τῷ στρατηγείῳ τοῦ Ὁσμαν ἡσαν διακεκριμένοις ἀξιωματικοὶ πάντων τῶν ἔθνων—“Ἄγγλοι, Γάλλοι, Ἰταλοὶ καὶ Ἰσπανοὶ—μεθ' ὃν ὁ Μεχμέτ εἶχε στενάς σχέσεις. Οἱ Ἀλῆ πασσᾶς ἐξηκολούθησε παρέχων τῷ Μεχμέτ τὴν φιλικὴν αὐτοῦ προστασίαν, γενόμενος ὁ αἵτιος τῆς ταχείας αὐτοῦ προαγωγῆς. Διωρίσθη στρατηγὸς ἐν ἔτει 1868, ἐν ἡλικίᾳ 39 ἐπῶν ἐγένετο Μουσχίρ ἢ στρατάρχης, ἀμφορέμένου τοῦ ἐνεστῶτος πόλεμου, εἴτα δὲ καὶ ἀρχιεράτης εἰς ἣν θέσιν διετέλεσε μέχρις πρό τινος χρόνου.

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ 7

Ο ἀριθμὸς οὓτος ἔπαιξε πάντοτε ἐν τῷ κοινωνικῷ θεάτρῳ μέρος, ἵνα μὴ εἴπω ἐκτακτον, ἀλλὰ τούλαχιστον ἀρκετὰ παράδοξον καὶ λίαν ἴδιορρυθμον. Οἱ ἀρχαῖοι ἡρίθμουν 7 πλανήτας, 7 ἀρχικὰ χρώματα, 7 σωτῆρες καὶ 7 δύσματα· εἴτα 7 θαύματα τοῦ κόσμου, 7 σοφοὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ 7 εἰδη ἴπποδρομίαν ἀγώνων, 7 ἀρχηγοὶ εἴχον στρατεύσει ἐπὶ Θήρας. Πᾶς τις γνωρίζει διτεῖ 7 ἡμέρας ἔχει ἡ ἑβδομάδα· Ἐπὶ πολὺν χρόνον 7 μόνον μέταλλα ἡσαν γνωστά. Δὲν εἴπει παντάπει μουσικὸς, καὶ ἐν τούτοις γνωρίζω διτεῖ 7 εἰσιν οἱ μουσικοὶ τόνοι. Μία ἐπίσημος ῥάπτρια ἔθεται εἰς τὴν θέατρην τοῦ προστάτη της γνωστοῦ· Ἐνεβαίνου πρὸ τινος χρόνου ἔτι πάσα κυρία θέλουσαν ἀκολουθήτη αὐτηρῶς τὸν συρμὸν, ἐπρεπε νὰ κατασκευάζῃ ἑσθήτας 7 μέτρων μήκους.

“Οτε ἐγενόμην ἐπταετής, ἡ μήτηρ μου μοὶ εἶπεν ὅτι εἶχον τὴν ἡλικίαν τοῦ λογικοῦ. Πρό τινος δὲ κακοῦ ἔθραυσα ἐν κάτοπτρον ἡ δὲ ὑπηρετούσα μου γραία πολύπειρος, προεῖπε μοὶ δυστυχίαν 7 ἐπῶν.

Σχετικῶς δὲ πρὸς τὴν θρησκείαν, δὲ ἀριθμὸς 7 ἦτο ἀριθμὸς ἔξικος παρὰ τοὺς εἰδωλολάτρας· οἱ “Ἑλληνες ἔθυον συχνάκις 7 θύματα.” Ἐν τῇ Βιθλῷ εὑρίσκεται συχνάκις δὲ ἀριθμὸς 7, ὡς 7 ἐκκλησίαι, 7 λυχνίαι, ἡ ἐπτάφωτος χρυσὴ λυχνία, 7 χρυσοπήγια, 7 ἀστέρες, 7 σφραγίδες, 7 σάλπιγγες, 7 ἄγγελοι, 7 κεραταὶ δρακόντων, 7 διαδήματα ἀτινα ἔφερον. Ἐληνομόνηστα τὴν Ἐπιτάλοφον καὶ τοὺς 7 ἀδελφούς τοῦ Μαχαχένου. Τί λέγω; Πηραλείπω τὰς 7 πληγὰς τῆς Αγύπτου. Δημονῶν ἐπίσης διτεῖ πλέον ἡ ἀπαξιδεῖ δρείλων ἀναφέρω τοὺς 7 φαλμούς τοῦ μετανοοῦντος. Γνωρίζεται δὲ πάντες τὸ δημοφέδες λόγιον, διτεῖ· δὲ σοφὸς ἀμαρτάνει ἐπτά φορὰς τὴν ήμέραν. ὘ταν τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν 7 μέρον τῆς ἀκολουθίας ἡ ὥρας κανονικάς, τὰς 7 χαράς καὶ 7 λύπας τῆς Περθένου, τὰ 7 δώρα τοῦ Ἅγιου Πνεύματος. Ἡ δὲ κατήγορος διδάσκει ἡμεῖν 7 μυστήρια καὶ 7 θανάτιμα ἀμαρτήματα.

[Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ].

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΕΚΗ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΖΩΑ.

ΚΕΦ. ΙΕ'.—ΤΑ ΟΣΤΑ.

Εἴπομεν ἐν τοῖς προηγουμένοις, πῶς δὲ νοῦς μανθάνει περὶ τοῦ περὶ αὐτὸν κόσμου διὰ τῶν αἰσθήσεων. Ἀλλ' ὁ νοῦς πράττει καὶ ἔτερόν τι· λέγει καὶ εἰς τοὺς ἄλλους περὶ τῶν γνώσεων τούτων πράττει· δὲ τοῦτο διὰ τῶν μυῶν διαφοροτρόπως. Οταν λέγομέν τι λαλοῦντες, οἱ μῆτραι τοῦ λάρυγγος καὶ τοῦ στόματος καὶ τοῦ στήθους ποιοῦνται τούτο. Οταν γράφωμεν, οἱ μῆτραι χειρῶν ἡμῶν λέγουσιν διτεῖ δὲ νοῦς ὅριζεις αὐτοῖς νὰ εἰπωσιν. Οταν τὸ πρόσωπον ἡμῶν ἐκφράζει τοὺς λογισμούς ἡμῶν καὶ τὰ αἰσθήματα, οἱ μῆτραι τοῦ λαγκανίδην πάντας τοὺς λέγουσιν τί δὲ νοῦς.

Ο νοῦς οὐ μόνον λέγει ἀλλὰ καὶ πράττει διὰ τῶν μυῶν. Ἀλλὰ πῶς δὲ νοῦς γνωσκει κατὰ ποίαν διεύθυνσιν νὰ κγνήσῃ αὐτοῖς; Εἴ της γνώσεως ἦν ἔσχε διὰ τῶν αἰσθήσεων τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ὕπνου. Εἰδὲν ἄλλους νὰ πράττωσι τὸ αὐτὸν τῆς ἐργασίας εἰδός καὶ οὖτοι εἴπονται περὶ αὐτὸν περὶ τοῦ τρόπου. Ο νοῦς αὐτοῦ ποιεῖται χρῆσιν διὰ τῶν μυῶν ἐκμαθεῖ διὰ τῶν αἰσθήσεων.

Βλέπομεν, διτεῖ δὲ νοῦς ποιεῖται χρῆσιν τῶν διὰ τῶν αἰσθήσεων γνωστῶν αὐτοῦ διτεῖς· λέγει περὶ αὐτῶν, καὶ τὰς μεταχειρίζεται εἰς τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ· εἰς τὸν χρηστὸν χρῆσιν εἰς τὸν νοῦν διὰ τῶν αἰσθήσεων αἰτινες εἰσὶ τρόπον τινὰς αἰτινοὶ αὐτοῦ· ἀλλ' ἔξερχεται διὰ τῶν μυῶν. Εάν νοῦς οἴκει ἔν σωματικοῖς ποίησεν καὶ ἔμπροσθεν εἰς τὸ ὄστον τῶν στέρων. Εἰσὶν οὔτε μηδένα δύνανται

άναπνέομεν. Τὰ αἰσθανόμεθα ἄνω κινούμενα ἐὰν θέσωμεν τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ στήθους ὅταν ἀναπνέωμεν. Ἐντὸς τοῦ πιθοειδοῦς τούτου τῶν ὀστῶν συστήματος εἰσὶν ἡ καρδία καὶ οἱ πνεύμονες.

Ἡ σπονδυλικὴ στήλη δὲν εἶναι ἔγ. ὀστοῦν· εἶναι ἄλλοις ἡ στήλη ἐξ εἴκοσι τεσσάρων ὀστῶν τεθειμένων τὸ ἐν ἐπὶ τοῦ ἑτέρου. Δύνασθε νὰ ἴδητε μέρος τῆς στήλης ταύτης ἐν τῷ σχήματι τῶν ὀστῶν τῶν στέργων. Εἰὰν ἦτο ἐν καὶ τὸ αὐτὸ δόστοῦν, δὲν θὰ ἥδυνάμεθα νὰ συστρέψωμεν τὸ σῶμα ἡμῶν ὡς νῦν ποιοῦμεν. Δὲν θὰ ἥδυνάμεθα νὰ κλίνωμεν ἐμπρὸς τὴν κεφαλὴν εἰς μὴ στηρίζομενοι ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν δακτύλων τῶν ποδῶν ἡμῶν. Ως ἡ σπονδυλικὴ στήλη ἔχει νῦν, ἀρκεῖ ἡ κλίσις ἑνὸς σπονδύλου ὅπως δώσῃ ἐλαφράν εἰς τὴν κεφαλὴν κλίσιν.

Ἡ κεφαλὴ ἵσταται ἐπὶ τῆς ἄκρως τῆς στήλης ταύτης. Ὄταν κινδύνει τὴν κεφαλὴν ὀπίσω καὶ ἐμπρὸς, στρέφεται αὐτὴ ἐπὶ τοῦ ἀκροτάτου δόστοῦ τῆς στήλης ταύτης οἵονει ἐπὶ στρόφιγγος.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἐν συμποσίῳ δοθέντι τῷ Δρι. καὶ τῇ Κα. Σχλήμαν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἀποκίας ἐν Λονδίνῳ, ὁ κ. Γεννάδιος, ὁ Ἐπιτετραμμένος τῆς Ἐλλάδος, ἐπέβανε λόγον ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτης ἐκφωνηθέντα ὡς ἔπης:

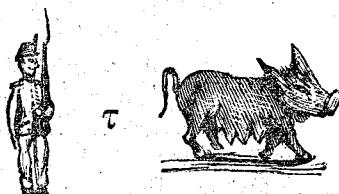
«Ποία κρείττων λύσταις δύναται νὰ εὑρεθῇ τῆς πεισματώδους, πολυχρονίου ἔριδος περὶ τοῦ ἀληθοῦς βαθμοῦ τῆς προδόου ἢν ἡ Ἑλλὰς ἐπόισεν ἢ ἡ ἀπόδειξις τῆς καταστάσεως τῶν γυναικῶν ἐν τῇ χώρᾳ ἔκεινη, οἷλαν ἡ Κυρία Σχλήμαν παρέχει ἡμῖν; Θεωρήσατε τὰς κυρίας ἡμῶν, πατέρας ἀνατεθραμμένας μετ' ἔστις φροντίδος, ἐν τῷ θαυμαστῷ ἔκεινῳ βασιλείῳ τῶν Μουσῶν, τῷ Ἀρσακείῳ, τῷ ὁργανωθέντι διὰ τῆς συνέσεως τῶν προγόνων ἡμῶν, προστατευθέντι διὰ τοῦ πατριωτισμοῦ τοῦ μεγαλύμου Ἀρσάκη καὶ ἐνθαρρυνομένω διὰ τῆς προστασίας τῆς βασιλίσσης ἡμῶν. Ἐνταῦθα οἱ κόραι τῆς Ἐλλάδος, ἀπὸ τῆς ταπεινῆς ῥαπτρίας, μέχρι τῶν πλουσιωτέρων δεσποινῶν, συνάγονται ὅπως μεταλλώσωσι τῶν εὐεργετημάτων τῆς ἐκπαιδεύσεως.

«Ἡ ἀπόδειξις αὕτη, κύριοι, εἶναι πειστικὴ καὶ δριστικὴ· εἰμὶ δὲ βέβαιος ὅτι πολλοὶ τῶν σοφῶν καὶ πεπαιδευμένων ἄγγλων, ἐνώπιον τῶν δόπιων ἡ κυρία Σχλήμαν ἔξεφωνης λόγον, θὰ ἐπανέλαβον εἰς ἑαυτοὺς τοὺς χρυσούς λόγους οὓς οἱ ἀρχαῖοι πολεμισταὶ τῆς Τροίας ἔξεφωνησαν θαυμάζοντες τὸ κάλλος τῆς Ἀργείας Ἐλένης, ὅταν αὐτὴ περιειδάβαε ἐπὶ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως των».

Οὐ νέμεσις, Τρώας καὶ ἔүκνήμιδας ἀχαιοὶς τοῦ ἔδη ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν· αἰγᾶς ἀθανάτησι θῆται; εἰς ὅπα ἔστιν;

— “Ἐν τῶν βαθυτέρων φρεάτων τοῦ κόσμου εὐρίσκεται ἐν Βραίτων τῆς Ἀγγλίας, ἔχον βάθος 1285 ποδῶν, πλάτος 6 ποδῶν. Συντελέσθη μετὰ τεσσάρων ἑτῶν ἐργασίαν, διαπληνηθέντων 35,000 δολλαρίων.

ΓΡΙΦΟΣ 11.

1821
αρ 1433
1827

σ ἡ R γασ

• S τι.

— ‘Ἐν South Abington τῆς Μασσαχουσέτης, κατασχευάζονται ἑτησίως 1,500,000,000 καὶ ϕούλια διὰ ὑπόδηματα.

— ‘Ἐκ τῆς παραγωγῆς τοῦ βάμβακος τὸ πάρελθον ἔτος εἰσέπραξαν αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς 250,000,000 δολλ., ἐκ τῆς τοῦ σίτου 583,000,000. Ἡ σύνολος παραγωγὴ τῶν γεωργικῶν προϊόντων ἀνήλθει εἰς 4,000,000,000 δολλάρια.

— ‘Ἡ Γαλλία ἔχει δύναμιν ἀτμοῦ ἔξισουμένην πρὸς τὴν δύναμιν 31 ἑκατομμυρίου ἀνδρῶν, ἥτοι δεκάκις τὸν βιομηχανικὸν πληθυσμὸν τῆς χώρας.

— ‘Ἡ ἀξία τῆς ἐν τῇ Νέᾳ Ύόρκη περιουσίας ἐφέτος ἀνέρχεται εἰς 1,100,000,000 δολλάρια τῆς Βοστόνης εἰς 688,000,000. Ὁ πληθυσμὸς τῆς Νέας Ύόρκης εἰς 1,100,000, τῆς Βοστόνης εἰς 350,000. Ἡ ἀξία τῆς ἰδιοκτησίας κατὰς κεφαλὴν ἐν Νέᾳ Ύόρκῃ ἔστιν δύο χιλιάδες δολλάρια, καὶ ἡ ἀναλογία τοῦ φόρου 25 δολλάρια ἐπὶ τοῖς χιλίοις ἐν δὲ τῇ Βοστόνη εἶναι δεκατρία δολλάρια καὶ δέκα ἑκατοστὰ ἐπὶ τοῖς χιλίοις.

Ἄδεις Αἰγαίματος Θ’.

“Ἀλας—Θάλασσα.

Ἐλυσσεν αὐτὸ δ. κ. N. Θ. Καρέκλης.

Ἄδεις Γρίφου 10.

Αρης—τ—ον—η—εικων—ομυια.

“Αριστον ἡ οἰκονομία.

Ἐλυσσεν αὐτὸν οἱ κκ. N. Θ. Καρέκλης, (ἀρχειοφύλακ τοῦ Ἀρείου Ηάρου), E. I. Σορούλων καὶ A. Σουτάκης (Αθήναι) καὶ ὁ κ. Δ. Μπονσινίδης (Ζάκυνθος).

ΦΩΤ.

ΒΙΒΑΙΑ.

‘Ἐξεδόθη κατ’ αὐτὰς γραμματικὴ τῆς δημηρικῆς καὶ τῆς τοῦ. Ήσιόδου διαλέκτου ἦν συνέταξεν ὁ πρὸ μικροῦ ἀφ’ ἡμῶν μεταστάς Γ. Παπασλιώτης. Τὸ βιβλίον κρίνεται ὑπὸ τῶν εἰδημόνων ἀξίον πρὸς χρῆσιν τῶν σπουδαζόντων. Τὸ δόνομα τοῦ συγγραφέως εἶναι ίκανη τοῦ βιβλίου σύστασις.

ΦΩΤ.

Πλείστου λόγου ἀξίον σύγγραμμα ὑπὸ τοῦ κ. A. Γ. Παπαστάτη, «Αἱ Βιζαντίναι μελέται, τοπογραφικαὶ καὶ ἱστορικοὶ», ἐξεδόθη ἀρτὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο πρόκειται νὰ μεταφρασθῇ εἰς τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Robert College, κ. Grosvenor, τῇ συγκαταθέσει τοῦ συγγραφέως.

ΦΩΤ.

ΑΙΝΙΓΜΑ Ι.

Τὸ δηομά μου λέγεται βροντὴ καὶ κεράνδης

μετατοπίζω ὄρη,

Κ’ ἐμβάλλων εἰς τὰ πλέοντα τὸν φέθον τοῦ Πανός,
συντρίβω καὶ τὸ δόρυ.

Δι τρεῖς μου συλλαβαῖ δηλεῦν τὸ κράτος παρευθὺς
τοῦ δαίμονος τοῦ Ἀδρου.

Δι δύο ἄκραι πλὴν φωνοῦ ἐδῶ νὰ κοιμηθῆς
ὑπὸ σκιάν τοῦ κλάδου.

Δ. Σ.